



# Minister Klimatu i Środowiska

Paulina Hennig-Kloska

DPN-WZE.4220.42.2026.PPT  
4310269.17534165.14257448  
Warszawa, 17-04-2026

**Pan  
Marcin Wiącek  
Rzecznik Praw Obywatelskich**

**Dotyczy: pisma w sprawie administracyjnej kary pieniężnej za nierozliczenie w terminie wielkości emisji**

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na pismo z 1 kwietnia 2026 r., znak: V.511.354.2026.ŁK, dotyczące administracyjnych kar pieniężnych za nierozliczenie w terminie wielkości emisji, uprzejmie informuję, co następuje.

Obowiązek rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 1 ustawy ETS<sup>1</sup> stanowi podstawowy mechanizm systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dalej: „system EU ETS”). Zgodnie z powyższym przepisem prowadzący instalację, w terminie do 30 września każdego roku, zobligowany jest do umorzenia uprawnień do emisji w liczbie odpowiadającej różnicy pomiędzy sumą umorzonych na rachunku w Rejestrze Unii uprawnień do emisji w danym okresie rozliczeniowym a sumą emisji z instalacji. Umorzenie to stanowi rozliczenie wielkości emisji. W przypadku niedokonania tego rozliczenia w ww. terminie, prowadzący instalację podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, która nie została umorzona i jednostkowej stawki administracyjnej kary pieniężnej za rok okresu rozliczeniowego, za który to rozliczenie powinno nastąpić. Jednostkowa stawka administracyjnej kary pieniężnej stanowi równowartość 100 euro (art. 104 ust.1-2).

---

<sup>1</sup> Ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1685, z późn. zm.) (dalej: ustawa ETS).

Powyższe uregulowanie rozliczenia wielkości emisji stanowi transpozycję prawa unijnego, a mianowicie art. 16 ust. 1 i ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE<sup>2</sup>, zgodnie z którymi „Państwa Członkowskie ustanawiają reguły dotyczące kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów krajowych, przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że takie kary są wykonywane (...)”. Ponadto „Państwa Członkowskie zapewniają, by każdy operator lub operator statków powietrznych, który nie przekazuje wystarczających przydziałów do 30 września każdego roku w celu objęcia jego emisji w trakcie roku poprzedniego, był odpowiedzialny za opłacenie kary za przekroczenie emisji. Kary za przekroczenie emisji wynoszą 100 EUR za każdą wyemitowaną tonę równoważnika ditlenku węgla, w odniesieniu do której operator nie przekazał przydziału (...)”.

Powyższe wskazuje, iż zarówno określony w ustawie ETS termin, do którego należy dokonać rozliczenia wielkości emisji, jak i wysokość kary za niedopełnienie tego obowiązku, stanowi wdrożenie unijnych przepisów. Polska, tak jak i inne państwa członkowskie UE, nie ma możliwości samodzielnej zmiany stawki kary za nierozliczenie w terminie wielkości emisji ani zawieszenia opłat w ramach EU ETS w tym zakresie. Wszelkie obciążenia wynikające z uczestnictwa instalacji w systemie EU ETS wynikają wprost z przepisów europejskich, do których stosowania i implementacji Polska, jako państwo członkowskie UE, jest zobowiązana. Ewentualna zmiana zasad wymierzania kar za nierozliczenie wielkości emisji w terminie musiałaby zostać poprzedzona zmianami dyrektywy 2003/87/WE. Najbliższa rewizja dyrektywy 2003/87/WE zaplanowana jest w obecnym roku i wtedy będzie możliwe poruszenie kwestii dotyczącej zmiany wysokości kar za nierozliczenie wielkości emisji. Propozycja taka musiałaby jednak zostać poparta przez inne państwa członkowskie. Niemniej, w Ministerstwie Klimatu i Środowiska trwają prace nad przygotowaniem propozycji konkretnych przepisów, których celem będzie złagodzenie obecnie obowiązujących ww. zasad dotyczących wymierzania kar za nierozliczenie wielkości emisji w systemie EU ETS.

Z wyrazami szacunku

Paulina Hennig-Kloska  
Minister Klimatu i Środowiska

---

<sup>2</sup> Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz.UE.L 2003 Nr 275, str. 32, z późn. zm.) (dalej: dyrektywa 2003/87/WE).

Ministerstwo Klimatu i Środowiska  
/ – podpisany cyfrowo/